

тєлныатъ отъ дрѹги тє. Бз мѹжескїатъ прѹ-
чее рóдъ не остава ни єдинъ падéжъ да со-
пáда съ дрѹги, и да се не распознаа, защо
именит. Іма членъ о. родит. между части-
цата на, чertица. Дателнъо има на, беэз
чертл. Бинит. сáмо атъ, а на нéма, по ко-
то се различаа отъ дателныатъ. Звателн.
всегда є различенъ. Тáко и въ множеств.
число. Именительное се различаа со съ правопи-
саніє то, защо се всегда пише съ и. а
бинит, (декато бвáче се прїима ы) со съ ы.
родит. съ чertицата. Дател. съ на. Звателн.
отъ разъматъ. И въ дрѹги тє двàта рóда,
(като оупотребихъ чertицата въ родит.)
остава тóкмо бинит. и звател. да се различа-
катъ по разъмъ отъ именит. (м). Товà є

познаа родительное падéжъ да не произвodi
сомнéниe въ разъматъ. Но виждь и дрѹгъ є-
динъ родит. падéжъ въ к. Анастасовото цвѣто-
обраниe. На стран. а. рéдъ 10. „Двамата тѣи-
зи братъя принесли Богу жéртва, сирѣчъ, Кайнъ
ш плодовéти на землѧта“ то єсть апò тѣс
хаорп̄с тѣс уїс. Товà є могло бы се преведe
и тáко, отъ земните плодове, за да отвѣгнe-
ме отъ тобъ родит. падéжъ.

(м) Членовете или са отъ дрѹги некой языка по
подражаниe прїати, или отъ исти те Славéнски